

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Ba, ngày 05/09/2023

PHÁP SƯ TỊNH KHÔNG GIA NGÔN LỤC

Phần 3 Chương 3

NÓI VỀ CÁCH GIỮ TÂM

(BÀI TÁM)

Chúng ta càng học Phật thì chúng ta càng nhận ra tâm chúng ta rất phiền phức, nếu không có sự chỉ dạy sát sao của các Phật Bồ Tát, của Cổ Thánh Tiên Hiền thì chúng ta không thể nhận ra được điều này. Nếu chúng sanh có thể tự giác ngộ, tự vượt thoát sinh tử thì Phật Bồ Tát đã không phải đến thế gian để giúp chúng ta. Chúng sanh mãi mê đắm, vừa ngộ thì lại mê, vừa thoát ra khỏi ba đường ác thì lại quay trở lại. Nếu chúng ta không tu hành trường kỳ thì chúng ta không thể chuyển đổi được tâm. Chúng ta tu hành nhiều năm, chúng ta đã ngày càng già nua nhưng tập khí của chúng ta vẫn không thay đổi thậm chí chúng ta còn ngày càng sâu dày hơn. Chúng ta không huân tập miệt mài, bền bỉ, dài lâu thì chúng ta không thể thoát khỏi sự dẫn đạo của tập khí.

Hòa Thượng nói: ***“Trên Kinh Phật đưa ra thí dụ, tội ác cũng giống như bóng tối, giác ngộ giống như ánh đèn. Trong một hang động, bóng tối đã bao phủ hàng ngàn năm nhưng nếu có ánh đèn thì bóng tối cũng sẽ được xua tan”***. Bóng tối ngàn năm chính là tập khí sâu dày của chúng ta, Phật pháp chính là ánh đèn trí tuệ, cho dù màn đêm nghìn năm thì ánh sáng của Phật pháp cũng sẽ xua tan màn đêm đó.

Hòa Thượng nói: ***“Chúng ta không nên thường nghĩ đến những việc làm đã tạo nghiệp của chúng ta. Phật dạy chúng ta phải chuyển đổi ý niệm, thay vì chúng ta nghĩ đến tội lỗi của mình thì chúng ta nghĩ đến Phật Bồ Tát, nghĩ đến những việc lợi ích chúng sanh. Chúng ta làm được điều này thì tâm chúng ta sẽ có sự chuyển biến lớn và đây cũng là chúng ta đã hồi đầu”***. Nếu chúng ta nghĩ đến trước đây chúng ta đã từng ăn trộm thì chúng ta lại phạm phải việc đó một lần nữa. Chúng ta không nên mặc cảm tội lỗi mà chúng ta phải nỗ lực, tinh tấn tích cực làm những việc lợi ích chúng sanh. Chúng ta nghĩ đến lời dạy của Phật Bồ Tát chính là chúng ta đang hồi đầu. Khi chúng ta nhìn thấy người khác có hành vi bất thiện thì chúng ta nhớ lời dạy của Thánh Hiền ***“Nhân phi nghĩa bất giao”***, chúng ta nhìn thấy đồ vật không phải do sức mình làm ra thì chúng ta nhớ lời dạy: ***“Vật phi nghĩa bất thụ”***.

Hòa Thượng nói: ***“Phật Bồ Tát là bậc giác ngộ cứu cánh viên mãn, chúng ta phải thường nghĩ đến các Ngài để học tập. Chúng ta thường nghĩ đến chính mình là mê, chúng ta thường nghĩ đến chúng sanh là giác ngộ”***. Chúng ta thường nghĩ đến

chính mình nên năng lực của chúng ta bị hạn chế, chúng ta thường mắc sai lầm. Chúng ta nghĩ đến chính mình là chúng ta “*tự tư tự lợi*”. Người “*tự tư tự lợi*” thì làm việc gì cũng là tham cầu, cưỡng cầu đây là chúng ta đang tạo nghiệp. Chúng ta có ý niệm vì chúng sanh thì chúng ta sẽ tận lực làm, không có tham cầu. Chúng ta phản tỉnh xem hàng ngày chúng ta thường nghĩ đến chính mình hay chúng ta nghĩ đến chúng sanh? Chúng ta nghĩ đến chính mình là chúng ta đang mê, chúng ta nghĩ đến chúng sanh là chúng ta giác ngộ. Chúng sanh ngày nay thích nghe gạt không thích nghe khuyên. Nếu có người nói chúng ta đang mê thì chúng ta không tin, có người nói chúng ta đã giác ngộ thì chúng ta vui, cảm xúc của chúng ta phụ thuộc người khác vậy thì chúng ta giống con gấu bông bị đưa trẻ buộc dây vào cổ kéo đi. Chúng ta thật quá đáng thương!

Hòa Thượng nói: “*Người chân thật học tập “Kinh Vô Lượng Thọ” thì họ sẽ có tâm cảnh giác cao hơn người bình thường. Trên Kinh nói, người đến thế giới Tây Phương Cực Lạc thì bản năng được hồi phục, họ biết rõ ràng tất cả khởi tâm động niệm, lời nói việc làm của chúng sanh tận hư không khắp pháp giới. Hay như nhà Nho đã nói, mọi chuyện họ đều “Rõ ràng như trong lòng bàn tay”.* Cư dân ở thế giới Tây Phương Cực Lạc thì các năng lực đều được phục hồi, họ có các năng lực như “*tha tâm thông*” biết được suy nghĩ của người khác, “*thiên nhĩ thông*” nghe được mọi âm thanh của thế gian.

Hòa Thượng nói: “*Chúng ta đừng cho rằng chúng ta khởi một ý niệm ác, làm một việc xấu thì sẽ không có ai biết! Chúng ta chỉ có thể che dấu được người mê, người ngu muội, ngay đến người thông minh ở thế gian chúng ta đã không thể che dấu huống hồ là Thiên địa, Quỷ thần, chư Phật Bồ Tát!*”. Người mê là người chìm đắm trong “*đanh vọng lợi dưỡng*”, hưởng thụ “*năm dục sáu trần*”. Chúng ta chỉ cần khởi tâm động niệm thì các Ngài đã nhìn rõ như nhìn rõ trong lòng bàn tay. Chúng ta làm mà chúng ta cho rằng không ai biết thì đó là chúng ta đang tự gạt mình. Người thế gian nói đây là chúng ta: “*Múa rìu qua mắt thợ*”. Người có năng lực nhìn thấu mà chúng ta muốn chứng minh với họ, chúng ta là người giỏi thì người thế gian gọi chúng ta là “*lố bịch*”. Người chân thật học Phật thì không nên làm người “*lố bịch*”.

Hòa Thượng nói: “*Nếu chúng ta cảnh giác rằng khi chúng ta khởi tâm động niệm thì chư Phật Bồ Tát, Long Thiên Thiện Thần đều biết thì chúng ta sẽ tự nhiên thúc liễm chính mình, tâm hạnh của chúng ta tự nhiên sẽ đốn chánh. Nếu chúng ta khởi ý niệm thiện thì chúng ta có thể giảm nhẹ kiếp nạn của thế gian, chúng ta khởi ý niệm không tốt thì chúng ta sẽ mang đến nhiều thống khổ cho tất cả chúng sanh. Đây chân thật là sự thật!*” Trong “*Đệ Tử Quy*” cũng đã dạy chúng ta: “*Cầm vật lỏng như vẩy đầy. Vào phòng trống như có người*”.

Trước đây, chúng ta tưởng rằng, nếu chúng ta chỉ nghĩ ở trong lòng thì sẽ không ai biết suy nghĩ của chúng ta nhưng chúng ta khởi ý niệm thiện, ý niệm lợi ích chúng sanh thì Phật Bồ Tát, Long Thiên Thiện Thần đều biết. Khi chúng ta học 1200

chuyên đề, bài đầu tiên chúng ta cũng đã học về chủ đề “**Một ý niệm thiện hay một ý niệm ác khởi lên thì đã châu biến pháp giới**”. Thí dụ, chúng ta hết tiền mua đồ để làm đầu tặng mọi người, chúng ta nghĩ đến chúng sanh thì Phật Bồ Tát sẽ cử người giúp chúng ta.

Mỗi ý niệm của chúng ta như một giọt nước có thể làm tràn ly nước. Một ý niệm thiện của chúng ta cùng với những ý niệm thiện của nhiều người thì sẽ ngăn được kiếp nạn, giúp chúng sanh thoát được khổ nạn. Một ý niệm ác của chúng ta cộng dồn với nhiều ý niệm ác của mọi người thì cũng giống như giọt nước tràn ly khiến cho kiếp nạn xảy đến, chúng sanh sẽ thêm nhiều đau khổ. Nếu không có Phật Bồ Tát chỉ dạy thì chúng ta vĩnh viễn không bao giờ có thể nhận ra được điều này.

Trong “**Thái Thượng Cảm Ứng Thiên**” luôn dạy chúng ta phải cẩn trọng, Thánh Hiền luôn muốn chúng ta ở trạng thái định, không để tâm bị ô nhiễm bởi lục trần “**sắc, thanh, hương, vị, xúc, pháp**”. Thánh Hiền dạy chúng ta không được bước qua giếng cạn là vì cái giếng này đã từng phục vụ rất nhiều người, chúng ta phải có tâm biết ơn, tôn kính đối với mọi sự, mọi việc. Trong vườn nhà tôi cũng có một cái giếng đã đầy lại, trước đây có một cô giáo, khi cô dắt xe vào nhà thì cô đã cẩn thận dắt xe vòng qua giếng, không bước qua. Chúng ta phải làm bằng tâm chân thật cung kính, biết ơn. Chúng ta khởi một niệm tốt thì chúng sanh giảm một phần đau khổ, chúng ta khởi một niệm xấu thì chúng sanh thêm một phần đau khổ.

Hòa Thượng nói: “**Chúng ta dứt một sợi tóc thì toàn thân chúng ta sẽ rung động. Tận hư không khắp pháp giới cũng giống như cơ thể của chúng ta, chúng ta khởi một ý niệm cũng giống như chúng ta dứt một sợi tóc, khi chúng ta khởi một ý niệm thì ý niệm đó liền sẽ châu biến pháp giới. Các nhà khoa học hiện đại cũng nói, khi chúng ta khởi một ý niệm thì chúng ta sẽ tạo ra sóng động, trong khoảng thời gian một sát-na, sóng động này sẽ châu biến pháp giới. Hiện nay, tai nạn trên thế giới diễn ra thường xuyên vì tâm của người thế gian đa phần là bất thiện. Chúng ta sinh ra ở thế giới này do cộng nghiệp chiêu cảm. Chúng ta hạnh phúc hay bất hạnh đều ở ngay trong một niệm**”. Chúng ta cảm thấy khổ đau nhưng người khác không khổ đau là vì chúng ta chấp trước. Thí dụ, hai người cùng đến Hồ Tây, một người đang yêu cảm thấy Hồ Tây rất đẹp nhưng người đang thất tình cảm thấy phong cảnh Hồ Tây rất buồn. Đà Lạt những hôm nay đang mưa, người đang yêu thì cảm thấy phong cảnh lãng mạn, người muốn đi ra ngoài chơi thì cảm thấy thời tiết khó chịu. Hạnh phúc hay khổ đau chính là ở ngay trong một niệm!

Hòa Thượng nói: “**Có người cho rằng, tâm hạnh của họ lương thiện, hoàn cảnh sống của họ không tốt đẹp là do họ bị liên lụy bởi người khác. Chúng ta cẩn trọng suy nghĩ thì chúng ta sẽ biết rằng, chúng ta sinh ra vào giai đoạn này do chúng ta cộng nghiệp với mọi người, nếu chúng ta chăm chỉ, nỗ lực tu học, tích cực giúp người thì hoàn cảnh sẽ chuyển**”. Chúng ta thường ngòai than thân, trách phận mà chúng

ta không biết rằng, chúng ta đến thế giới này do chúng ta cộng nghiệp với mọi người. Nếu chúng ta không cộng nghiệp thì chúng ta sẽ sinh vào thế giới chỉ có những người thuần tịnh, thuần thiện.

Hòa Thượng nói: “***Chúng ta phát nguyện, phát tâm làm một người cứu thế giới thì việc chúng ta đến thế gian này sẽ trở nên có giá trị! Chúng ta đến thế gian để cứu khổ, cứu nạn, chúng ta không đến thế gian để chịu khổ nạn cùng mọi người***”. Chúng ta có thể hàng phục chính mình thì chúng ta đã có thể cứu chính mình, chúng ta đã giảm được một phần kiếp nạn của chúng sanh. Chỉ cần một người không tham thì rất nhiều chúng sanh được lợi. Nơi tôi đang ngồi có bốn người, hai người đang ngồi tĩnh táo học, hai người đang ngủ gật, chúng ta không nỗ lực thì chúng ta không thể vượt qua tập khí của chính mình. Khi tôi đến thăm quê Bác, tôi rất cảm xúc, Bác sinh ra ở một miền quê nhưng nhờ sự nỗ lực của Bác mà dân tộc ta được tự do, cả thế giới đều kính trọng Bác. Chỉ một người nỗ lực thì biết bao nhiêu người được lợi ích! Chúng ta khởi được một ý niệm vì chúng sanh thì biết bao nhiêu người sẽ có được lợi ích!

Ban đầu, chỉ mình tôi phát tâm làm mà nhiều người cũng đã có được lợi ích, nếu nhiều người cùng phát tâm làm thì biết bao người sẽ có được lợi ích! Khi tôi khởi có ý niệm trồng rau sạch tặng mọi người, nhiều người cùng làm nên hiện tại chúng ta đã có nhiều vườn rau sạch trên cả nước. Một ý niệm thiện có thể giúp ích rất nhiều người, một ý niệm ác cũng sẽ gây hại cho rất nhiều người. Một người bỏ đi “*tự tư tự lợi*” thì biết bao nhiêu chúng sanh được lợi! Những người giàu có chỉ cần dành một phần tài sản của họ trong ngân hàng làm việc lợi ích chúng sanh thì biết bao nhiêu người có được lợi ích! Gần đây, báo chí đưa tin, sau một vài tuần niêm yết cổ phiếu trên sàn giao dịch chứng khoán của Mỹ, cổ phiếu của một doanh nghiệp đã giảm đi giá trị gần 120 tỷ đô. Chúng ta phát tâm cho đi thì cuộc đời chúng ta tự nhiên sẽ có ý nghĩa, có giá trị. Chúng ta đến đây là người cứu khổ, cứu nạn, chúng ta không đến đây để chịu khổ, chịu nạn!

Hòa Thượng nói: “***Chúng ta phải chuyển đổi ý niệm của mình, chúng ta chỉ cần tận tâm tận lực làm thì công đức của chúng ta đã viên mãn***”. Chúng ta chỉ cần chuyển đổi ý niệm, chúng ta đến đây không để “*cộng nghiệp sở cảm*” mà chúng ta đến để chăm chỉ, nỗ lực học tập và giúp ích cho người thì cuộc đời của chúng ta tự nhiên trở nên có ý nghĩa. Thí dụ, chúng ta cùng đi dưới mưa, có người khởi tâm oán trách vì quần áo, xe cộ của họ bị ướt bẩn, nhưng có người hiểu rằng mùa mưa thì trời sẽ phải mưa thì họ sẽ không oán trời, trách người. Chúng ta hạnh phúc hay khổ đau đều ở ngay trong một niệm. Chúng ta phải có sứ mạng, chúng ta đến đây để giúp người, để hy sinh phụng hiến!

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!